

DECIZIA CIVILĂ NR.1200

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN xxxx 2007
PREȘEDINTE: xxxxx

JUDECĂTOR: xxxxxx

JUDECĂTOR: xxxxx

GREFIER: xxxxx

Pe rol fiind pronunțarea recursului formulat de reclamanta S.C. XXXX S.R.L. Xxxx împotriva sentinței civile nr. xxx/10.04.2007 pronunțată de Tribunalul Xxxx în dosarul nr. xxxx/108/2007, în contradictoriu cu pârâtele intimate DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ XXXX, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR BUCUREȘTI, DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE XXXX și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ xxxxxx, având ca obiect anulare act.

La apelul nominal, lipsă părțile.

Procedura este legal îndeplinită. Dată fără citarea părților.

Se constată că s-a depus la dosar prin registratura instanței concluzii scrise din partea pârâtei - intimate Direcția Regională Vamală xxxxx.

Mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul din xxxxx, când instanța a amânat pronunțarea cauzei la data de xxxxx, pentru a da posibilitate părților să depună la dosar concluzii scrise, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. xxxx/10.04.2007, Tribunalul Xxxx respinge acțiunea în contencios fiscal formulată de reclamanta Ș.C. "XXXX" S.R.L. Xxxx împotriva pârâtelor DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ - XXXX, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR BUCUREȘTI, DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE XXXX și DIRECȚIA -REGIONALĂ VAMALĂ xxxxxx

În considerentele sentinței, Tribunalul-constată că prin cererea înregistrată această instanță la data de xxxx reclamanta SC. "XXXX" S.R.L., a chemat în judecată, pe calea contenciosului administrativ pârâtele Direcția Regională Vamală Xxxx, Autoritatea Națională a Vămirilor București prin Direcția Regională Vamală xxx și Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxxx, solicitând anularea procesului verbal de control nr. xxxx/07.11.2006, a deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare emise de Direcția Regională Vamală Xxxx și a deciziei nr. xxxx/22.01.2007, emisă de D.G.F.P. Xxxx și obligarea pârâtei Direcția Regională Vamală xxxxx la restituirea sumei totale de xxxx lei reprezentând drepturi vamale împreună cu majorările de întârziere, cu cheltui de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că prin procesul verbal de control pârâta Direcția Regională Vamală Xxxx a stabilit în sarcina sa obligații, cu titlu de drepturi vamale și majorări de întârziere, în sumă de xxxx lei pentru motivul că, persoanele fizice care figurau înregistrate, în calitate de cumpărător în bonurile fiscale eliberate de magazinul său duty - free din P C T F xxxxxx au fost găsite în situația I I P F privind ieșirile din țară dar

au fost găsite în situațiile acestea privind intrarea în țară în lunile iunie - august 2006.

Astfel, greșit organele de control au considerat că reclamanta ar fi încălcat prevederile art. 112 lit. c și art. 226 alin.1 lit. a din Codul Vamal al României și ale art.1 lit. a și e din Normele de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializarea a mărfurilor prin astfel de magazine, aprobate prin O.M.F. nr. 1397/2002 și ale O.U.G. nr. 104/2004, în sensul că a vândut mărfuri unor persoane care intrau în țară, având în vedere că, societatea nu avea posibilitatea, competența și dreptul de a verifica în pașapoartele cumpărătorilor dacă aceștia au intrat sau ieșit din țară și dacă pleacă sau nu spre o destinație internațională.

Contestația sa împotriva măsurilor dispuse prin procesul verbal a fost respinsă nejustificat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxxx, prin decizia nr. xxx/22.01.2007.

Prin întârpinări Direcția Regională Vamală xxxx în nume -propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămilelor București și Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxxx au solicitat respingerea acțiunii, cu motivarea că petenta a încălcat dispozițiile legale arătate, vânzând mărfuri unor persoane fizice evidenciate în bonurile fiscale care au intrat în țară, deși magazinul petentei avea obligația să vândă astfel de mărfuri numai persoanelor care călătoresc înspre o destinație internațională, încălcând astfel prevederile art. 122 lit. e din Codul Vamal al României, pentru că nu a respectat condițiile stabilite prin autorizația emisă de Ministerul Finanțelor Publice.

Examinând acțiunea reclamantei, din actele și lucrările dosarului instanța de fond a reținut că în urma controlului efectuat în perioada 14 septembrie - 2 octombrie 2006 și 31 octombrie - 7 noiembrie 2006 de către inspectorii de specialitate din cadrul Direcției Regionale Vamale Xxxx, cu privire la respectarea legislației vamale de către magazinul duty -free, situat în P.T.F. xxxxx, aparținând reclamantei S.C. "XXXX S.R.L. din Xxxx, s-a constatat că aceasta a vândut mărfuri unor persoane fizice care au fost evidenciate în bonurile fiscale ca având calitatea de cumpărător, care au fost găsite în evidențele I.P.J.F. xxxx ca fiind intrate în țară în ziua cumpărării mărfurilor nu și ieșite.

Potrivit dispozițiilor O.M.F. nr. 1397/2003, privind Normele de organizare, funcționare și control vamal a activității de comercializare a mărfurilor în regim duty - free, magazinul reclamantei a fost autorizat de către Ministerul Finanțelor Publice (f.34) să vândă mărfuri cu amănuntul în valută, persoanelor care călătoresc înspre o destinație internațională.

Prin vânzarea unor astfel de mărfuri unor cumpărători care au intrat în țară, S.C. "XXXX" S.R.L. a încălcat prevederile art. 122 lit. c din Codul Vamal al României și art. 1 lit. a și e din Normele arătate în cele ce preced, pentru că nu a respectat condițiile stabilite în autorizație, precum și cele ale art. 104 din legea nr. 141/1997, în vigoare la data respectivă, pentru încălcarea obligației privind îndeplinirea condițiilor de organizare și funcționare a antrepozitului fiscal aprobat.

Susținerile reclamantei că nu avea posibilitatea, nici competența și nici dreptul de a verifica pașaportul cumpărătorului, pentru a vedea dacă au intrat sau au ieșit din țară și dacă ei călătoresc sau nu spre o destinație internațională, sunt neîntemeiate, fiind evident că nu există dispoziții legale care să-i interzică acest lucru, având în vedere că pașaportul era singurul act prin care persoanele respective puteau dovedi dacă intră sau ies din țară.

Astfel, corect și legal organele de control au calculat în sarcina reclamantei drepturi vamale suplimentare în sumă de xxxx lei și majorări de întârziere aferente acestei sume, de xxxx lei, pentru vânzarea unor astfel de produse la punctul său de lucru unor

persoane care au intrat în țară.

Sentința suscitată a fost atacată cu recurs de către societatea reclamantă care solicită în baza art. 312 alin. 2 Cod procedură civilă modificarea ei, pentru motivele prevăzute de art.304 pct.9 Cod procedură civilă și admiterea acțiunii, invederând, în fapt, următoarele:

În mod nelegal prima instanță a respins acțiunea, iar motivele invocate sunt în contradicție cu dispozițiile legale.

S.C. "XXXX" S.R.L. prin magazinul Duty - Free din P.C.T.F. xxxx nu a încălcat nici una dintre dispozițiile legale menționate în procesul verbal de control indeplinindu-și toate obligațiile prevăzute în autorizația de Duty - Free nr. xxx/11.11.2002 acordată societății. Astfel, cu ocazia vânzărilor de mărfuri cu amănuntul s-au eliberat bonuri fiscale în care erau prevăzute numele și prenumele cumpărătorului, numărul de pașaport, ora și data emiterii bonurilor fiscale precum și toate celelalte date care erau obligatorii a fi menționate în aceste bonuri fiscale conform O.M.F. nr. 1393/2002.

Societatea nu avea posibilitatea, competența și nici dreptul de a verifica în pașaportul cumpărătorilor dacă au intrat sau dacă au ieșit din țară, destinația lor, dacă ei călătoresc înspre o destinație internațională sau nu și cu atât mai mult, dacă au fost înregistrați sau nu în evidențele I.J.P.F. xxxx, deoarece magazinul Duty:- Free se găsește în afara granițelor țării.

Vânzătorii magazinului nu aveau dreptul de a cere cumpărătorilor să li se înmâneze pașaportul deoarece acesta este un act personal și care nu poate fi verificat decât de către organele competente, respectiv organele de control ale pașapoartelor din punctul de frontieră.

Informațiile cuprinse în bonurile fiscale eliberate persoanelor care făceau, cumpărături la magazinul duty - free al societății erau furnizate de către cumpărători, care nu erau obligați să înmâneze pașaportul personalului magazinelor și nici acesta nu avea dreptul de a cere și răsfoi pașaportul cumpărătorilor pentru a verifica dacă aceștia intră sau ies din țară.

Prin întâmpinări, intimatele cer respingerea recursului și menținerea hotărârii atacate, pentru motivele reținute în cuprinsul lor, reiterând următoarele dispoziții legale, pe care recurenta le-a încălcat:

- Art.122 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, deținătorul antrepozitului vamal este administratorul și gestionarul mărfurilor depozitate în acesta și are, față de autoritatea vamală, obligații să respecte condițiile stabilite în autorizație;

- Normele de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty - free aprobate prin O.M.F. nr.1397/2003; În înțelesul prezentelor norme, noțiunile de mai jos de definesc astfel:

a) magazine duty - free - depozite autorizate de Ministerul Finanțelor Publice, amplasate numai pe partea dreaptă a sensului de ieșire din țară, în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat terestre și navale, în care se vând mărfuri cu amănuntul, în valută, provenite din import și/sau din producția internă, persoanelor care călătoresc înspre o destinație internațională;

e) cumpărători - persoanele care călătoresc înspre o destinație internațională, precum și pasagerii și membrii echipajelor aeronavelor care efectuează curse în trafic extern de pasageri. în cazul magazinelor duty - free diplomatice noțiunea de cumpărător se referă la reprezentanțele diplomatice și personalul acestora.

Conform Autorizației Duty - Free nr. xx/11.11.2002 acordată societății S.C. "XXXX" S.R.L. pentru punctul de lucru xxxx, autorizație depusă la dosarul contestației cu adresa înregistrată la D.G.F.P. Xxxx-sub nr. xxx/ad/27.12.2006, reclamanta - recurentă a fost autorizată să comercializeze mărfuri în valută, în regim duty - free, cu respectarea prevederilor O.U.G. nr.104/2002

privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty - free, aprobată prin Legea nr.132/2002 și a Normelor de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty - free.

În Normele de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty - free aprobate prin O.M.F. nr. 1397/2002 se precizează că în magazinele duty - free se vând mărfuri "persoanelor care călătoresc spre o destinație - internațională", respectiv calitatea de cumpărători o au doar "persoanele care călătoresc înspre o destinație internațională, precum și pasagerii și membrii echipajelor aeronavelor care efectuează curse în trafic extern de pasageri

De asemenea, așa-cum rezultă din constatările organelor vamale înscrise în procesul verbal încheiat la data de 07.11.2006, conform fișei postului pentru angajații magazinului duty - free, la punctul 6 "sarcina postului" paragraful 7.1_ "vânierea mărfurilor cu amănuntul în valută este permisă doar persoanelor care călătoresc cu o destinație internațională".

Potrivit pct. 13 din Normele de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty - free aprobate prin O.M.F. nr.1397/2003 justificarea vânzărilor de mărfuri prin magazinele duty - free se face prin bonuri fiscale sau prin facturi;- Bonurile fiscale vor conține următoarele date: - denumirea persoanei juridice autorizate, sediul acesteia și codul fiscal; numărul bonului fiscal (numerele se dau în ordine crescătoare); identitatea cumpărătorului: numele și prenumele, felul și numărul documentului la trecerea frontierei de stat; - numărul cursei, în cazul transportului aerian; felul bunului vândut; - unitatea de măsură; - cantitatea; - valoarea unitară și totală;- data vânzării, "iar potrivit fișei postului pentru angajații magazinului duty - free este admisă vânzarea mărfurilor cu amănuntul în valută doar persoanelor care călătoresc spre o destinație internațională".

În recurs, intimată pârâtă Autoritatea Națională a Vămile reprezentată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale xxxxx, a completat probațiunea, depunând un număr de 1636 liste cu cetățeni români și străini verificați la intrare și respectiv la ieșirea din România, situație deținută de organele Poliției de Frontieră - și situație cu vânzările efectuate de societatea în cauză în perioada analizată, iunie - august 2006, conținând un număr de 9257 bonuri. Din compararea acestor probe, se desprinde concluzia care a justificat emiterea actelor administrativ fiscale contestate, fapt care evidențiază că intimata reclamantă nu a respectat cerințele prevederilor legale incidente, suscitată, pentru care corect instanța de fond a respins acțiunea, iar instanța de recurs va menține sentința prin respingerea recursului.

**PENTRU ACESTE
MOTIVE, ÎN NUMELE
LEGI,**

DECIDE:

Respinge recursul declarat de reclamanta S.C. xxxxx S.R.L. împotriva sentinței civile nr. xxx /10.04.2007, pronunțată în dosarul nr. xxxx/108/2007 la

Tribunalul xxxxx

Irevocabila.

Pronunțată în ședința publică, 18.12.2007.